

Landskap: Skåne

Upptecknare: Jöns Andersson Kyrkherredingen

Härad: Båstad

Berättare: " " "

Socken: Kyrkheddinge i Esarp Berättarens yrke: Lantbrukare

Uppteckningsår: 1954 Född år 1883 i Lund

Lilla jul och lille julaffow. s. 1-2.
 Julklappar och jultomte. s. 3-5.

LWF 47
 " 48.

Lilla Jul och Lille julafton.

1. På slika trakter har man på slika dagar använt benämningarna lilla jul och lille julafton. Vilka dagar har man i Eder trakt kallat så.
2. Firades lilla jul på något särskilt sätt?
3. Förekom det att man gav varandra gåvor vid lilla jul?
4. Har Lucia på något sätt firats i Eder trakt? Klädde man ut sig på något särskilt sätt? Känner Ni till uttrycket "lussegubbar" eller "lussegetter"?
5. När infördes i Eder trakt Luciaseden med den vitklädda flickan med ljus i håret? När såg Ni en Luciabrud första gången?
6. Hur firades Lucia förr i tiden innan man klädde till Lucia-brud?
7. Har det i Er trakt varit vanligt att äta tidig frukost på Luciadagens morgon? Har man några särskilda talesätt eller sedvänjer i sammanhang häromd?
8. Förekom det att man bjöd på Lussibiten? Vad menade man därmed?
9. Brukade man slakta julgrisen på Luciadagen - eller brukade den slaktas på en annan bestämd dag. Fanns det några bestämda tider i samband med julslakten. Skulle slaktaren eller andra medhjälpare någon bestämd traktering - eller skulle de få något av slaktmaten med sig hem?
10. Har man i Eder trakt använt uttrycket "svinottan" och vad menade man därmed?
11. Brukade Lucia bjuda på Luciakatter? När infördes sedan att baka lussekatter? Vilken form och storlek hade de?
12. Har man firat kyndelsmässan i Eder trakt? Gör man det fortfarande - eller har sedan bortlagts - i så fall när?
13. Hur firade man Kyndelsmässan?
14. Har Ni hört talas om att man gav varandra gåvor vid Kyndelsmässa?
15. Har man använt uttrycket Benraskesöndag i Eder trakt? Vilken dag kallades så - och varför fick dagen detta namn?
16. Vilken dag ansåg man att julen tog slut? Och vilka sedvänjer hade man därvid?

Luf. 47

1

Lilla Jul och Stille Julastan.

I vår trakt har man aldrig hört talas om
lilla jul, endast lille julafton som är dagen
före julastan men den präades ej på något
särskilt sätt. Tjens sedan att du gick i gejtan
finskom här före stan.

Huvudet med den vitblöda flickan
med lila i hörn infördes här för 90-90 år sedan
och kommers ej på särskilt många stäl-
len, — ömma, mest i skolorna.

Våren huvudag har ej fästs här.

Julafton förrigick ej på någon bestämd
dag, men man lyckades alltid slaktar den på
traktens efter slaktens och det hände även
att han fick en bit av slaktvattnet med sig hem.

På stora gärdet där det var flera rön som skul-
de slakta, lyckade man slakta vid 3-4 tider på

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2

morgonen, därfor kallades det "vinetten".
Man började sätta tidigt, för att få blodbrö-
ven fördig till bröllopet, samma dag.
Att man firade kyndelsmässa, har jag
ej hittat omnämnts.

Julen har alltid brukat tages slut vid
Krustadagen, brukade ofta firas med en
liten fest där man dansade i jultomten och
kastade ut julförvarna.

2
47

Lsf. 48

Fulklapparna och jultomten.

Sedan att jag var mindre fulklapparna började omkr. sekelskiftet bliva allt allmäntare här på landstyggeten.

Tid hem där det fanns sju barn delade jultomten ut klapparna, enas brakade men lågga dem under julgranen och dela ut dem sedan man spinat julfästens-middagen på kvällen.

Fulklapparna utgjordes mest av klockor och de äldre, och leksaker till barnen. De hänges vanligen i städern och var där inslagna i vackra poppar, liksom det nu brukas.

Fulklapparna var försedda med gjuror och mulltagors namn och stundom med fulklappsröra.

Sedan med jultomte började omkr. sekelskiftet

Nigen annan blidde till berättning på
fultonten, han sag ej utt, till härst antalas.

För i tiden brukade man gå omkring med en
stjerna & sjunga, det är Tullenley.

I min barndom brukades det också att gå
utblida: hälsa på hos granmarna bide jul,
nyår & trettondagsaftnar, ensom att gå
omkring & skyta ells hesta in en julgubbe
eller läppa in en grispar i stugan, som
genast flig omkring & släckte ljusen. Man
hade varit många enda skämt & uppträdt vid
julen. Men skulle också försöka att ta sig fast
dem som skytt ells hestade in nätonten
& taga in dem för traktning. Ofta brukade
diplomaten gå till granmarna & hesta in gödsel
i stallen, så att folket på gården fick se bälte hal-
va degen ej ha, med att få ut den, det var ett roligt
sällskap, ty man hade gjort handelsaffären för
dem.

Stundom band man fast en uppstoppad
julgubbe på en av statarna, eller ställdes
en sedan på lut mot dörren till bostaden
och knäckades sedan på dörren; när nigen
då gick ut och oppnade dörren, som alltid
gick inåt, fick han golven över sig. Man
brukade också att tuga händer en vagn,
som man sedan sattes samman upp
på en takis, där den stod min gisselplätt
kom ut om morgonen. Väta jult gjorde
dångarna på den gorden, lika gott skämt
egen, på det stället, där uppstigningshörsalen
kunde hörmas.

Bruktes med julkost, började här i slutet av
fjärde seklet.